

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. julija 1895.

Leto XXV.

Jablani.

Polna cvetja si še davi
 Stala, jablan, sredi brega —
 Obletela zdaj tuguješ,
 Ko večer na zemljo lega.

Umem, jablan, bóli tvoje,
 Zroč cvetóve po ledini —
 Neizprósen pač ukáz je:
 Kar rodi se, brž promíni!

Toda tó naj te ne žali —
 Veje široma razdeni:
 Odleteti cvetje mora,
 Da smehlja se plod jeseni.

Tisto bila bi nesreča,
 Če rodila bi le cvetje,
 Če neplodno bi ti prěšlo
 Mladoletje in poletje.

Jos. Volc.

V tujini.

Pdaleč tja za góre sili
 Vedno pogled mi solzan,
 Srce k materi premili
 Hrepeni mi dan na dan.

Ko po logu, ko po trati
 Leže tajno sivi mrak,
 Materi v naročji zlati
 Šen ponese me sladak.

„Mati!“ vsklik se mi izvije,
 Plašno gleda mi okó,
 Noč temotna zemljo krije, —
 In solzé me zalijó!

Gregor Gornik.